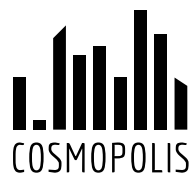

PAMELA ANDERSON

*Glaskon.
Pamela*

*Glasgow.
Pamela*

PAMELA ANDERSON

PAMELA ANDERSON

*Glasgow,
Pamela*

Vydala GRADA Slovakia s.r.o. pod značkou Cosmopolis
Moskovská 29, 811 08 Bratislava 1
www.grada.sk
Tel.: +421 2 556 451 89
ako svoju 196. publikáciu

Z anglického originálu *Love, Pamela*, vydaného vydavateľstvom HarperCollins Publishers,
195 Broadway, New York, NY 10007, v roku 2023, do slovenčiny preložila Andrea Vargovčíková.

Jazyková redakcia Anetta Letková
Grafická úprava a sadzba Zuzana Ondrovičová
Zodpovedná redaktorka Zuzana Jančoková

Vydanie 1., 2023
Počet strán 216
Tlač Tiskárny Havlíčkův Brod a.s.

Love, Pamela
Copyright © 2023 by Anderson Media LLC.
All rights reserved.
Slovak edition © GRADA Slovakia s.r.o., 2023
Translation © Andrea Vargovčíková, 2023
Cover design © Alison Bloomer
Image © Lauritta/Shutterstock

Upozornenie pre čitateľov a používateľov tejto knihy

*Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto tlačenej či elektronickej knihy nesmie
byť reprodukována ani šírená v papierovej, elektronickej či inej podobe
bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa. Neoprávnené použitie tejto knihy
bude trestne stíhané.*

ISBN 978-80-8090-606-1 (ePub)
ISBN 978-80-8090-605-4 (pdf)
ISBN 978-80-8090-604-7 (print)

VENUJEM SVOJIM CHLAPCOM,
ktorí ma povzbudzovali,
aby som položila svoj príbeh na papier,
i keď to nebude dokonalé.
Je to však jediný spôsob,
ako dokážem vytrvať a opísať svoj život,
svoje jedinečné bláznovstvo,
svoj odkaz.
Písať od srdca
a bez príkras.

*Láska je taká krátka
a zabúdanie také dlhé.*

PABLO NERUDA

*Hranice medzi snami a realitou,
medzi tým, kde sa končím ja
a kde sa začína svet,
sa stierajú.
Život a sny sa spájajú
v samopašnom tanci.
Sny sa mi často plnia.
Prekliatie a požehnanie zároveň.*

*Kruh sa uzavrel.
Konečne sa cítim „bezpečne“.
Spoznala som lásku,
s ktorou prežijem.
Nie iba rozumnú,
priateľskú a súcitnú lásku.
Rozprávku plnú víl,
nýmf a kúziel.
No skutočnú lásku –
lásku k sebe.*

*Alebo skôr
láskyplné odpustenie.*

*V mojich niekdajších
aj terajších rozhodnutiach
horko-ťažko vidieť dobré zvyky.
Nič nie je správne
ani nesprávne.
Jestvujú iba osobné hľadiská,
ktoré vychádzajú z minulosti,
traumy,
nevinnosti
a zo vzdelania.
Odkakživa ma označovali
za „nezvládnuteľnú“.
Málokto súhlasil
s mojimi rozhodnutiami.
Možno je to dobrý znak.
Kráčala som po vlastnej ceste.
Bola som aktívna mama,
nemala som pestúnky.
Bejzbalové zápasy mojich synov
sa uvádzali aj v mojich zmluvách
na filmy a seriály.
Deti vždy boli na prvom mieste,
nech sa dialo čokoľvek.
Nikto nám to nemohol vziať.*

Rarita v Hollywoode.

*Bola a stále som
nesmierne ľahký cieľ.
No som na to pyšná.
Mám slabé obranné mechanizmy.
Nie som zatrpknutá,*

*netúžim byť tvrdá,
netúžim po tom,
aby ma niekto počúval
alebo bral vážne.
Radšej som premenlivá,
slobodná a nespútaná.
Nechávam život
na náhodu a osud.
„Ukážte mi niečo iné,
čo nezvládnem,“ hovorím.
Idem do toho.*

*Život je sled problémov,
ktoré musíme elegantne zvládnuť.
Jeden problém sa vyrieši
a hneď sa objaví ďalší.
Nekonečný kolobeh,
až kým nezomrieme.
Motám sa a postrkujem
svojich najbližších
na nové, nepríjemné
aj inšpirujúce miesta.
Žiadam od iných iba to,
čo žiadam aj od seba.*

*Som dievčatko zrodené
z výstredne krásnych,
tvorivo spoluzávislých
a nekompromisných žien,
ktoré boli pridobré
pre hociktorého muža.
Z morských paniien,*

ktoré bývajú v pieskových zámkoch,
snívajú pod prikrývkami z morských rias
a servírujú pokrmy na ulitách ustríc...

Moje učiteľky boli nelútostné ženy
s natupírovanými vlasmi,
ktoré pripomínali cukrovú vatu.
Statné a múdre
a zvláštne čarovné.
Mala som šťastie,
že ma obklopoval
nespútaný, nevyspytateľný
a vždy prítomný ženský duch
mojej krásnej mamy
a jedinečných žien,
ktoré ju vychovávali.
Rebelujúcich krások
s baretkami od Philipa Treacyho,
využívajúcich stratégiu modrého oceánu,
elegantné tajné zbrane,
overené a úprimné.
Nevinne milujúcich
a nehanebne zmyselných žien.
Zmyselnosť vyzbrojená
fantastickými rodinnými receptami,
láskou a zvädzaním.
„Láska ide cez žalúdok,“ platí o mužoch.
Aj cez ich vyhľadované mysle.

Učili ma nikdy sa nevzdávať
a neprestať s „naháňačkou“.
„Nech je to zaujímavé.“

„Nebud' priveľmi dostupná.“

Ak je dievča také dnes,
vysiela opačný signál.
Zakázaný, rozčulujúci,
nevlastenecký
alebo problematický.

Je pre mňa prirodzené
a zaujímavé
spájať feminizmus
so ženskosťou.
Naučiť sa umeniu provokácie
a popritom si zachovať
vedomie sebahodnoty.
Toto všetko je vo mne
hlboko zakorenené,
dané zhora aj geneticky.

Spomienky akoby sa mi
pomiešali,
tvoria šmuhu v čase.
Desaťročia mylných predstáv
a zmätku.
Radšej nebudem písať o dátumoch
ani o rokoch, mesiacoch
či o týždňoch.
Zdá sa mi to povrchné.

Vzťahy, ktoré som prežila,
nepredstavujú moju životnú prácu.
No...
tvoria časovú os.

*V skutočnosti nemeriam
svoj život v rokoch,
ale podľa toho, koho som
v istom čase milovala.
Sú to rozmazané spomienky.
Hovorím tomu „zahmlený pohľad“.
Akoby som hľadela do fotoaparátu.
Dívam sa cezeň,
dokonca aj popri ňom,
no nikdy nie priamo do objektívu.
Ako zmäkčený filter.
Kradmý pohľad do priepasti,
akoby som mohla čosi zazrieť,
no nerozoznala čo.
Som zvedavá.
Energia ma volá
a gravitácia táhá.*

*Všetky titulné stránky
a všetky fotografie
boli pre mňa iba šmuhy.
(Mohlo to zároveň naznačovať,
že potrebujem okuliare.)*

*Väčšina ľudí svoj život
nezaznamenáva,
ba horšie, nežije ho.
Prehrabávať sa v archívoch
je vlastne terapia.
Prežila som.
Takmer akoby som žila preto,
aby som o tom napísala.*

*A preto načieram
do hlbkej kaluže blata,
ktorú som vytvorila.
Vyťahujem z nej kamene
a nečistoty,
ktoré chránia
často skúšané hlboké dno...*

To som ja...

*Zbožňujem knihy a umenie.
Formujú ma.
Som ako hruda hlíny,
ktorá čaká, aby z nej niekto
niečo vymodeloval.
Nalievam do seba všetko,
čo sa dá,
a každý deň sa zobúdzam
ako nový človek –
ubolený, nenásytný
a siahajúci po krhle.*

*I keď je toto vážna kniha
o zlom zaobchádzaní,
trápení a zdolávaní prekážok,
azda je aj zábavná
a, čo je dôležitejšie,
dodáva silu.*

*Môj príbeh
možno kohosi osloví.
Je o dievčati z malého mesta,*

*ktoré uviazne
vo vlastnom sne.
Rýchlo si uvedomí,
že z ničoho vytvorilo niečo.*

*Zapálila som rozbušku
a tá vybuchla bezo mňa,
ako petarda, ktorú nemôžete chytiť.
Hádzte sa,
je nebezpečná, nepredvídateľná
a priveľmi žeravá, aby sa dala skrotiť.
Nekonečný oheň.*

*Zažila som utrpenie
aj radosť.
Akoby ma vždy čosi viedlo.
Stačilo iba набраť odvahu
urobiť ďalší krok.
Vedieť, že ma sprevádzajú anjeli,
jediní ochrancovia,
ktorých som potrebovala
spolu s neochvejným sebavedomím.
Moja viera v Boha – v niečo –
je neotrasiteľná.
Musí jestvovať.*

*Zažila som kľúčový okamih,
keď som sa cítila voľná,
mohla som byť sama sebou
a nie iba prežívať.
Zažila som oslobodenie,
keď som si uvedomila,*

že som sama sebe najhorším kritikom.

*Rozhodla som sa potlačiť plachosť,
ktorá ma ochromovala a väznila.*

*Pochopila som,
že život plynie so mnou
aj bezo mňa.*

*Zmenila som prístup.
Ak niečo dokážu iní,
dokážem to aj ja.*

*Dievčatá a chlapci,
ktorí si maľujete život
a „letíte ním“.*

*Nie ste pojašení.
Ste odvážni ako ja.
Nezávislé myslenie
a neposlušnosť sú dôležité.
Nič sa vám nestane.
Kiežby mi to niekto povedal!
A ak predsa,
kiežby som mu verila!*

*Stala som sa bojovníčkou
a ničiteľkou
zastaraných presvedčení.
Zabila som draky
a osvojila si poučnú myšlienku:
Som „dosť dobrá“.
Som mocná.*

Och, a ako!

I.

*Predstavujem si samu seba ako päťročnú.
V živých detailoch.
Prezerám si to dievčatko od hlavy po päty.
Chvíľu ho pozorujem,
ako sa zabáva,
živo, hravo, búrlivo,
i keď je na pláži samo.
Zavolám ho po mene, aby si ma všimlo.
Po chvíli ma spozná
a rozbehne sa ku mne
s roztvorenou náručou.
Pevne ho objímam
a zakrútim sa s ním.
Usmieva sa a chichoce
s nevinným úžasom.
Poviem mu, ako ho ľúbim,
aké je nádherné,
ako poľný kvet.
Poviem mu, že som mu oporou,
že sa mu nič nestane
a že všetko zvládne.
Vrúcne ho pobožkám na líce od piesku.
Utrie si tvár
a vymaní sa mi z náručia.*

*Odbehne vo vyšúchaných
jablčkovo zelených froté plavôčkach,
ktoré sotva priliehajú
na správnych miestach.
Pošle mi vzdušný bozk
a zamáva mi.
Ponáhľa sa k tomu, čo je dôležité.
K pánovi a pani Krabovcom
a ich deťom medúzam.*

*Moje skutočné ja –
nepoškvrnené.*

NARODILA SOM SA V LETE LÁSKY v roku 1967. Vážila som 3 373 gramov a na svet som prišla na sté výročie oficiálneho vzniku Kanady. O aké sté výročie vlastne ide? Sú to zmanipulované dejiny. Vancouverov ostrov vytvorila sopka pred stopäťdesiatimi miliónmi rokov a prvé národy tu žili tisíce rokov predtým, než Kolumbus vkročil na ostrov. Nemôžete „objaviť“ krajinu, v ktorej ľudia už žijú. Dejiny sa často prepisujú, aby z netvorov spravili hrdinov. Alebo naopak. Pravda však vždy vyjde najavo.

Moji rodičia boli na dieťa primradí – mama mala iba sedemnást rokov a otec devätnásť. Spoznali sa na jar pod veľkou rozkvitnutou čerešňou rovno pred kostolom, do ktorého v nedeľu chodievala mamina rodina. Legenda vraví, že mama sedela na najnižšom konári a hompáľala peknými nohami v ponožkách s volánikmi, keď šiel okolo otec s kamarátom. Otec, švihák s vlasmi začesanými dozadu a očami hlbokými ako oceán, si ju všimol a poslal svojho najlepšieho kamaráta preč. *Ahoj, anjelik*, prihovoril sa mame a zaprel sa rukou o kmeň. Načisto ju uchvátil a zaraz sa do seba bezhlavo zamilovali. Zasiahlo ich to ako blesk z jasného neba. *Coup de foudre*.